

hold. De to pladser til de studerende muliggør, at der kan vælges repræsentanter såvel for de Ph.D.-studerende som for de øvrige studerende. Nærmere regler om valg af de studerende fastsættes i statuten.

Stk. 6 udgår som en logisk konsekvens af ændringen af stk. 5.

Til nr. 20

Formuleringen er ændret for at gøre det muligt, at institutioner, som i dag har ét studienavn for flere uddannelser, kan fortsætte denne ordning.

Til nr. 21

Da studielederen i vidt omfang udøver sine ledelsesfunktioner inden for den af studienævnet fastlagte undervisningsplan, vil det være underminerende for legitimiteten i studieleders beslutninger, hvis undervisningsplanen efter stemmelighed kan vedtages med studieleders egen stemme som udslagsgivende. Denne bestemmelse bør derfor udgå af loven. Uden bestemmelsen vil reglen være, at ved stemmelighed bortfalder det forslag, hvorom der er stemt. I en række tilfælde er dette uproblematisk, men i andre tilfælde, f.eks. ved fastlæggelse af en undervisningsplan, skal der træffes en afgørelse. I disse tilfælde vil rektor i medfør af lovforslagets § 4, stk. 3, have hjemmel til at afgøre sagen. Beføjelsen vil typisk være delegeret til dekanen. Der er derfor ikke behov for en ny bestemmelse til erstatning for § 8, stk. 3.

Til nr. 22

I det oprindelige lovforslag var formandens stemme udslagsgivende. Dette er ændret således, at det i stedet er fakultetsrådet, der træffer afgørelse ved stemmelighed.

Til nr. 23

Ændringsforslaget tilsigter:

- 1) at præcisere, at studienævnet udarbejder studieordningen, jf. bemærkningerne til ændringsforslag nr. 7,
- 2) at præcisere, at studienævnet ved formuleringen »fastlægger« har ret til at ændre i det fremlagte forslag fra studielederen,

- 3) at henlægge godkendelsen vedrørende ansættelse i rene undervisningsstillinger til studienævnet. Det er studielederen, der eventuelt efter regler fastsat af undervisningsministeren forestår selve bedømmelsesarbejdet og afgiver indstilling til studienævnet. Såfremt ansættelsesreglerne ikke reguleres i en ministeriel bekendtgørelse (jf. lovforslagets § 2, stk. 2, nr. 3), kan der i statuten fastsættes regler om, at eventuel forkastelse af studieleders indstilling skal ske med kvalificeret flertal.

Til nr. 25

Ændringsforslaget tilsigter ingen realitetsændringer i forhold til lovforslagets bemærkninger om institutionernes selvstyre, jf. lovforslaget side 7, sp. 1. Da dette forhold imidlertid er af afgørende betydning, dels principielt, dels i forhold til ministerens muligheder for efter ministeransvarlighedsloven at blive stillet til ansvar for institutionernes handlinger eller efter politisk pres at blive tvunget til indgreb i disse, må det anses for væsentligt, at det forvaltningsretlige forhold mellem ministeren og institutionerne reguleres i selve loven.

Til nr. 26

Ændringsforslaget til stk. 1 præciserer, at forslag til ændringer af lovens bestemmelser skal hidrøre fra konsistorium. Dette vil være en naturlig følge af den kompetence til at fastlægge institutionens organisation og retningslinier for dens langsigtede virksomhed, der efter lovforslaget er tillagt konsistorium.

Ændringsforslaget til stk. 2 præciserer, at de områder, hvor ministeren af egen drift kan fastsætte særstyreordninger, alene vedrører de institutioner eller dele heraf, der er pålagt særlige forpligtelser i forhold til det offentlige. Det vil typisk være de institutter, museer og samlinger, der efter den gældende lov er omfattet af § 31 og § 32. Fremover vil dog også de institutioner, der har egne forskningsbiblioteker, der står til rådighed for offentligheden, skulle have disse reguleret med hjemmel i denne bestemmelse.

For så vidt angår de øvrige forhold, der nævnes i lovforslagets bemærkninger til § 12, stk. 2 (f.eks. uddannelsesforløb, der gennemføres i samarbejde mellem flere institutioner), vil be-